

תידור סודי

נגד הנסיון הסורי להשיג בו הגמוניה. ידידנו הסעודים החליטו לשים קץ ליומרת הסורים, והגישו להם אולימטום. הם לא רוצים בסוריה רבתי. סאדאת, שחשש למעמדו בעולם הערבי, הצטרף לסעודים. כך הושגה הסדרה בריאד ובקאהיר. אתה היית עסוק במערכת-התחבורה, ובוודאי לא יכולת לעקוב מקרוב אחר התפתחות זו. אגיש ליועצך תוכיר על התוצאות.

בכך, המצב בעתה הוא כזה: המיבצע הלבנוני נכשל מבחינת הנסיון להסל את אש"ף, אך הוא הצליח במשימתו העיקרית. הסורים עברו ממאורת הדוב הרוסי אל קן הנשר האמריקאי. **אם מותר לי לומר כך, אתה בא ממש אל המוכן. אתה נכנס לתפי קורדן באשר יש לך האפשרות לי השיג הישג היסטורי כבר בחודי שנים הראשונים של כהונתך. אני מקנא ביושני בתפקיד.**

בעולם הערבי עומדים עכשיו לצידנו מצריים, סוריה, סעודיה וכל מדינות-הנפט של המפרץ. ההגמוניה היא בידי הסעודים, שהם בעלי-הכרית הנאמנים ביותר שלנו. הרוסים הם בחוק, לגמרי בחוק. לא נותר להם כעת אף בסיס רציני אחד במזרח-התיכון. הם לא יוכלו אף להסריע לנו שם. אם ירצו לעשות צרות, יצטרכו לעשות זאת במקום אחר — באפריקה, בקוריאה, נדבר על כך בתדרוך הבא. אומנם, לא מחצנו את אש"ף, אך ייתכן שמענו ייצא מתוק. הרוסים בגדו בפלסטינים בלבנון בצורה די צינית, ובצמרת אש"ף יש היראהים חדשים על יחסיהם עם מוסקבה. הם אותתו לנו בצורה המוסמכת ביותר שהם מוכנים לעבור למחנה שלנו, אם נעזור להם להגשים את היעד שלהם, שהוא עכשיו מינימלי: מדינה פלסטינית בגדה-הערבית וברצועת-עזה. הנה, זה כאן על המפה.

לחמנו באש"ף כל עוד ראינו בהם גורם לאויזיכות. אבל אם הם רוצים להשתלב במערך שי אנחנו בונים, אין סיבה למונע זאת. בוודאי לא נודמן לך לקרוא את הספרים שלי — הרשה לי לשלוח לך עותק עם הקדשה אישית. אמרתי שם שאם רוצים בהסדר בריקיימא, מוטב לשתף בו את כל הגורמים העיקריים, כך שלא יישאר איש שיהיה מעוניין להרוס את הבניין.

אם מותר לי להשיא לך עצה — אתה תעצב, כמובן, בעצמך את המדיניות שלך — הרי היא זו: היכנסנו מיד לענייני המזרח-התיכון. אל תחזור למדיניות הצעיר-אחר צעד. זה מת. עכשיו קיימת החזי רמנות להשיג הסדר כולל, בשיתוף כל הגורמים הפרו-אמריקאיים ב"מרחב. הבסיס הוא מה שנקרא "תוכנית רוג'רס" — בוודאי תרצה לקרוא לזה בשם אחר — פלום מדינה פלסטינית לצד ישראל.

אם תצליח — ואנחנו די חזקים עכשיו כדי לכפות זאת על כולם — נכונן במזרח-התיכון, שלום אמריקאי" במשך דור, נבטיח את זרם הנפט הערבי אלינו. נבטח את המישורים הסור-אמריקאיים ונחסם לפני הרוסים את הדרך לאזור זה. חוץ מזה נבטיח גם את קיום ישראל. **מה שנוגע לישראל — אני שמח שהיית זריר מאד בהתבטאויותך עליה במערך-התחבורה, והדבר הוא לזכותך. כל מה שהבטחת, תוכל לקיים. יהיה צורך ברוך רצון ני על ישראל כפי שהיא תקבל את ההסדר הזה, אבל אני משוכנע שי בסופו של דבר יבינו גם הישראלים שזה הטובתכם, בטווח הארוך.**

אגב, תצטרך לשים לב למצב הפנימי בישראל. הממשל שם די מעורער, יש להם בחירות בעוד פחות משנה, ואנחנו נצטרך לפעול בצורה מתחכמת כדי להבטיח שהשילטון יישאר שם בידי אנשים סבירים, המבינים כי האינטרס הבסיסי של ישראל קשור באינטרס האמריקאי. **עלי להודות שאני מצטער שעלי הנמש את התפקיד כדיוק בעצב המבטיח פה רבות. אתה יכול להי פוך את 1977 לשנה גדוה בתוצי דות המזרח-התיכון, ובתולדות ממשלתך, אני מאחל לך הצלחה.**

אחר-צד: הוצאת הסורים מן הי חיבוק הסובייטי, ומשיכתם אלינו. באופן דיסקרטי הצענו לסורים עיסקה מקבילה: הם יוכלו להשתלט על לבנון ולקדם את החלום הישן שלהם — הם קוראים לזה "סוריה רבתי" — בתנאי שיעברו למחנה שלנו. חוץ מזה, היה לנו אינטרס משותף: להסל את אש"ף. ידענו שכל הדיבורים שלהם על זכויות הפלסטינים היו רק מסרפטיים. הם לא רצו בגוף פלסטיני עצמאי, אלא בסוכנים פלסטיניים, שישדרו את האינטרס הסורי. אמרנו להם שלא נפריע להם להשתלט על אש"ף.

ך אירגנו מיבצע. הרשה לי לומר שאני די מתגאה בזה. כי מבחינה הגיור נית זה נראה כימעט בלתי-אפשרי. אפילו

ג'ימי ורוזאלין

מטרניך הגדול — מי היה מטרניך? זה לא חשוב כרגע — לא היה מתבייש בזה. **קישרנו בין הנוצרים-הלבנוניים ובין הסורים — שהיו במשך דורות אויבים-כנמש. קישרנו בין הסורים והישראלים, שהיו כמרב התולד. כמו שאומרים: האהבה והפוליטיקה יוצרות זיווגים משונים במיוחד.**

הישראלים איפשרו לסורים להוציא את צבאם מרמת-הגולן, ולפלוש ללבנון. הנוצי רים הזמינו את הסורים ושיתפו עימם פעולה. חיליהם הישראלי חסם את גיבוי הים אל האיזורים שהיו בידי השמאל. זה היה מיבצע מסובך. אם אתה מעוניין, אעזכן את היועצים שלך לגבי הפרטים. **למרבה הצער, העניין לא הצי ליה. הצבא הסורי פשוט לא הצי ליה להנחית על הקואליציה ה" מוסלמית-שמאלנית-פלסטינית את מכת-המוות הצבאית המהירה שי לה ציפיו. הממזרים הפלסטיניים האדה לחמו לא רע.**

אילו הצליחו הסורים לסיים את העסק בשבועיים-שלושה, היה העולם הערבי אומר אמן (האם הערבים אומרים "אמן"?). אצטרך לבדוק, או, סלה לי על העזרה! לאחר-מעשה, אבל הסורים פיססו. קרה להם מה שקרה לנו בוויאטינאם. הם נמשכו לתוך הביצה, וזה התיש אותם. השעות הניחה לעולם הערבי להתארגן

לסיוע שלנו ושל סעודיה, שהיא הנוציגה העיקרית שלנו באזור זה. הם היו זקוקים לשלום, כדי לשקם את כלכלתם. הנשיא סאדאת היה גם זקוק באופן דחוף לניצחון מדיני, כדי להתזקק מעמד בארצו. **עשינו איתם עיסקה. נתנו להם תחילה את הסכם הפסקת-האש, אחר-כך כינסנו ישיבת-ראווה של ועודתי-ג'נבה, ואחר-כך נתנו להם שני הסכמים של הפסקת-כוחות, שכלדו נסיגות ישראליות.**

היה לנו קושי עם סוריה. סידרנו להם הסכם ראשון של הפסקת-כוחות, ואמרנו להם שלפני הסכם נוסף הם יצטרכו לעבור מן הסובייטים אלינו. במיקרה זה היינו להוצים על ישראל באופן ממש, ומוציאים מהם חלק מרמת-הגולן. **אבל הסורים לא רצו, והקפאנו את העניין.**

בכך, אדוני הנשיא-הנבחר, קיבלתי הוראה מאת הנשיא טורד לערכן אותך בענייני מדיניות-החוק שלנו.

אני סמוך ובטוח שאחרי שתשי מוע את הפרטים, תגיע למסקנה כי ניהלנו את מדיניותנו בהתאם לי אינטרסים הטובים ביותר של אר-צות-העברית, וכי תרצה להמשיך במדיניות זו.

אני מציע שתחיל במיורח התיכון. אני ממליץ שתיתן לנושא זה את העדיפות הראשונה במדיניות-החוק. כי כאן אתה יכול לפעול מיד. הכל מוכן, כמו שאומרים: **הברזל חם, רי כדאי זהרזם בו עכשיו.**

כ ידוע לך, דגלתי בשנים האחרונות במדיניות של "צעד-אחר-צעד".

מדיניות זו נבעה מן המצב ששרר אז במזרח-התיכון. לברית-המועצות היו כלים חזקים על הלוח. הרוסים שלטו בסוריה. הקרע בינם ובין מצרים היה חדש, ולא יכולנו להיות בטוחים שהוא סופי. מדינות-הנפט העלו את מחירי הדלק בצורה מסוכנת, ולא ידענו היכן הם ייעצרו. המומחים שלנו קבעו שנהיה תלויים בנפט המזרח-תיכוני במשך שנים רבות. הגענו למסקנה כי האינטרס המידי העיקרי שלנו הוא להבטיח זרם תקין של נפט ערבי לעולם החופשי, במחירים סבירי רים. לשם כך היינו מעוניינים ליצור מצב ממושך של תלות ערבית בנו.

"צעד-אחר-צעד" נועד לשמש אינטרס זה. רצינו לתת לערבים — למצריים, לסוריה, ואולי גם לירדן — בכל שנה משהו, חלק מן השטחים שכבשה ישראל. **אם רצינו לי לעשות את ההשי וואה, רצינו להפוך את הערבים לי נארקומנים, שיהיו זקוקים למנה שוהם לעיתים קבועות. מעין מנה-שנתית של שטחים-כבושים-מוחזרי רים, חהיה-ההה.**

הרעיון היה, בקיצור, כזה: פעם בשנה היינו פותחים במשא-ומתן להסכמי-ביניים. תפקידה של ישראל היה להיות נוקשה. אנחנו היינו לוחצים על ישראל שתיתן משהו. הערבים היו מקבלים עוד נתח אחד, כדי שיוכלו לשבת שנה בשקט. ותמורת שירות זה היו הערבים ממשיכים באספקת הנפט לעולם החופשי.

לישראל היינו מספקים כמות גדולות של נשק. תמורת הסכמתה להחזיר שטח קטן בכל שנה. לשם איוון, היינו מספקים כמות דומה של נשק גם למדינות הערביות. בכסף מלא, וכך היינו מקבלים בחזרה חלק גדול מן הדולרים שלנו, ששילמנו להם עבור הנפט.

אתה רואה, כפי-הכל זה היה די מתחכם. וזה באמת פעל מוסף עד 1973. הנפט זרם אלינו ככמויות גדולות והולכות, ישראל הייתה מרוצה, המישטרים הערי כיים הפרו-אמריקאיים החזיקו מעמד.

יתה למדיניות זו השלכה נוספת. שהייתי רוצה להביא לתשומת-לבך. ישראל מילאה בהשכונ שלנו תפקיד כפול — גם שי הגזר וגם שי המקל, שנופפנו לפני אפו של הגמו הערבי. אני יודע אם גמורים אוכלים גזר, בעצם. הדיחה-ההה.

השטחים שכבשה ישראל שימשו בתור גזר, והעוצמה הצבאית שלה שימשה בתור מקל. אמרנו לכל מדינה ערבית: הרוסים יכולים לתת לכם נשק, אבל רק אנחנו יכולים לתת לכם ניצחון פוליטי. את החזרת השטחים, עויבו את המחנה הרוסי, עיברו למחנה שלנו, ונדאג לכם. תחילה תפסו זאת המצרים. הם סילקו את הרוסים ועברו אלינו. הם היו במצב של פשיטת-רגל כלכלית. הם היו זקוקים